

Andrzej Jemielita

Izba olsztyńska

Palestra 48/3-4(543-544), 270-271

2003

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Biorąc pod uwagę powyższe, zwracamy się do Naczelnej Rady Adwokackiej o skorzystanie z konstytucyjnych uprawnień i skierowanie do Trybunału Konstytucyjnego wniosku o zbadanie zgodności wskazanych wyżej aktów prawnych z normami konstytucyjnymi.

III

Uczestnicy posiedzenia apelują do Okręgowych Rad Adwokackich o utworzenie komisji prawnych w celu bieżącego śledzenia prac legislacyjnych ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień istotnych dla adwokatury oraz w celu wyrażania stanowiska adwokatury w tej materii. Zgodnie z sugestią uczestników posiedzenia Komisja Prawna Okręgowej Rady Adwokackiej w Łodzi wyraża gotowość koordynowania prac komisji prawnych – pod auspicjami Naczelnej Rady Adwokackiej.

Adw. Joanna Agacka-Indecka
Przewodnicząca Komisji Prawnej
Okręgowej Rady Adwokackiej w Łodzi

IZBA OLSZTYŃSKA

Informacja o egzaminie adwokackim

W dniach 9, 10 i 11 września 2002 r. i 21 września 2002 r. przeprowadzony został przez Okręgową Radę Adwokacką w Olsztynie egzamin adwokacki, do którego przystąpiło 4 aplikantów adwokackich. W ramach egzaminu pisemnego aplikanci sporządzili projekty apelacji w sprawach karnych, cywilnych i gospodarczych w oparciu o wybrane akta sądowe.

Każda praca pisemna oceniana była następnie przez dwóch członków komisji.

Egzamin ustny aplikanci zdawali przed komisją egzaminacyjną, powołaną przez Okręgową Radę Adwokacką w Olsztynie, której przewodniczył Dziekan ORA w Olsztynie adw. Andrzej Kozielski.

W komisji egzaminacyjnej ponadto brał udział przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej, Sekretarz NRA adw. Andrzej Siemiński, który aktywnie uczestniczył w jej pracach.

Wszyscy aplikanci zdali egzamin z wynikami pozytywnymi. Aplikanci adwokacy Krzysztof Misiarz i Paweł Dowgwiłłowicz zdali egzamin z ocenami bardzo dobrymi, aplikanci Piotr Tchórzewski i Maciej Osowicki złożyli egzamin z ocenami dobrymi.

Aplikant adwokacki Krzysztof Misiarz w dowód uznania za dobre wyniki oraz zaangażowanie w działalność samorządową (pełnił m.in. funkcję starosty grupy aplikantów adwokackich) otrzymał program komputerowy („System informacji Prawnej”) ufundowany przez Wydawnictwo prawnicze LEX. Pozostali aplikanci

otrzymali nagrody w postaci programu reklamowego „LEX dla studenta” ufundowanego przez Wydawnictwo Prawnicze LEX.

Przystępujący do pracy nowi adwokaci niewątpliwie wzmocnią swoją wiedzę i zaangażowaniem Adwokaturę Warmii i Mazur.

Adw. Andrzej Jemielita
sekretarz
Okręgowej Rady Adwokackiej

IZBA WARSZAWSKA

Piękny jubileusz

14 lutego 2003 r. minęło pięćdziesiąt lat od faktycznego powołania do życia Zespołu Adwokackiego nr 15 w Warszawie przy ul. Wilczej 60 m. 14. Formalnie zespół ten został powołany uchwałą Rady Adwokackiej w Warszawie 16 lutego 1953 r., ale datą początkową jest pierwsze zebranie adwokatów i ich uchwała o powołaniu zespołu. Zespół istnieje do dziś w tym samym lokalu. Chciałoby się zaśpiewać „pięćdziesiąt lat minęło jak jeden dzień”, ale głos już nie ten i wiek słuszny. Pozostaje więc opisać, co się słyszało i osobiście przeżyło. Byłem członkiem tego zespołu przez 40 lat: od 12 lipca 1954 r. do 30 października 1994 r. tj. do chwili przejścia na emeryturę. Przy wstępowaniu do zespołu byłem najmłodszym adwokatem, teraz jestem seniorem. Mam więc co wspominać. Pamiętam wszystkich jego członków. Z szacunku dla tych 33 członków, którzy już odeszli, dla pamięci i nauki tych, którzy nadal wykonują zawód w moim zespole, kreślę tych kilka słów bardzo osobistych.

Przed wojną i tuż po wojnie adwokatura wykonywała zawód w kancelariach prywatnych oraz „na radcostwach” jak się popularnie mówiło. Przekształcenia ustrojowe nie ominęły adwokatury. Ustawa z 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury (jedn. tekst. Dz.U. z 1959, Nr 8, poz. 41) wprowadziła nową, nieznaną formę wykonywania zawodu w zespołach adwokackich, zachowując nadal – w okresie przejściowym – formę kancelarii indywidualnych. Artykuły 68–70 ustawy mówiły że zespoły adwokackie „...torują drogę wyższym społecznym formom wykonywania czynności zawodowych adwokatury”. Nikt jednak nie wiedział jak te zespoły organizować. Ciekaw byłem, kto je wymyślił. Przejrzałem dziennik sejmowy, ale nie wiele z niego ustaliłem. Owszem, poznałem kto i kiedy zgłosił projekt ustawy (Minister Sprawiedliwości), przeczytałem jego uzasadnienie, dowiedziałem się kto go referował, kto zabierał głos i jak głosowano, ale o samym pomysle nie dowiedziałem się nic. Dopiero kilku adwokatów opowiedziało mi kulisy powstania ustawy. Znam je z opowiadania adw. prof. Jerzego Jodłowskiego, adw. Władysława Tomorowicza, adw. Stanisława Garlickiego i adw. Michała Kulczyckiego. Z ich opowiadania wyłaniała się następująca sytuacja. Zapadła decyzja polityczna, że adwokatura ma być zorganizowana na wzór adwokatury radzieckiej. Wówczas panował pogląd, że wszystko ma być wzorowane na ustroju ZSRR. Moje pokolenie pamięta ten okres, młodzi muszą nam wierzyć na słowo.